

"Lâkayt Emevîlik, nihayet sünnet cemaate, salâbetli Alevîlik, nihayet Râfîzîliğe dayandı. Hem zâlîme karşı miskinliği esas tutan Hristiyanlık..." İzah eder misiniz?

"Lâkayt Emevîlik, nihayet sünnet cemaate, salâbetli Alevîlik, nihayet Râfîzîliğe dayandı. Hem zâlîme karşı miskinliği esas tutan Hristiyanlık, nihayet tecellüd; cebbarlıkta ve zâlîme karşı cihad, izzet-i nefsi esas tutan İslâmiyet -eyvah!- nihayet miskinlikte karar kıldı."(1)

Emeviler dine lakayt ve ilgisiz iken, daha sonraları Ehl-i sünnetin potasında eriyip yok olmuş ve cemaate dahil olmuşlardır. Bunda Ehl-i sünnetin gücü ve kuşatıcılığı büyük bir rol oynamıştır. Malum güçlü fikirler azınlık ve batıl fikirleri çabuk tüketip dağıtırlar. Emevilerin bu lakayt tutumu da güçlü Ehl-i sünnet potasında çabuk tüketilmiştir.

Üstad Hazretleri aynı fikri Vehhabilik içinde söylüyor. Yani yakın bir zaman içinde batıl Vehhabilik fikri de Ehl-i sünnet içinde kaybolup gidecek diyor. Kaybolması demek, zamanla Ehl-i sünnet olmak demektir. Yoksa Ehl-i sünnet içinde farklı bir kanal ya da ekol olarak kalmıyorlar. Belki bazı fikir ve âdetlerini de oraya taşıyorlar, lakin sistematik olarak yok oluyorlar.

Aleviler içinde bir kısım gurup ise gulat-ı Şia denilen Rafiziliğe gitti. Yani Hazreti Ali (ra) şahsını İlahlaştırarak inkar etmiş oldular. İstikametten çıkan bir sevginin sonu inkar ve nefrettir. Hazreti Ali (ra)'a muhabbet besleyenlerin çoğu istikametten çıktığı için, muhabbetleri meşru değildir, bir cihetle zımnî inkardır.

Rafizilik Hazreti Ali (ra)'ı İlahlaştırılan sapkın ve dinden çıkmış müfrit bir guruptur. İslam dairesinde bulunan Alevilerle bunları aynı kefeye koymak yanlış olur. Bunlar İslam dışı bir guruptur. Şia, Caferilik, Zeydilik, Alevilik, gibi guruplar İslam dairesinde olmakla beraber, bidat denilen Ehl-i sünnetin dışında guruplardır.

Siyaset ve dünya açısından Hristiyan toplumu ölü iken dirildi. İslam toplumu ise diri iken öldü ve ayetin bir tecellisi toplumsal hayatta tezahür etmiş oldu. Ama inşallah bu tersine de çevrilecektir, zira bu bir değişmez kanundur.

Burada **salabet ve lakaytlık** tabirleri müspet anlamda değil menfi anlamda kullanılıyor.

Dinin özünü ve ruhunu kavramamış müptedi, yani idraksiz ve şuursuz bir adam taassup derecesinde bir azimet ve takva vaziyetine girse ya da bu konuda aşırı gitse, bunun varacağı son nokta ve netice müsahele yani gevşeklik ve ilgisiz kalmak olacaktır. Yani aşırılığın sonu zıddına dönüşür. Bu esasa göre azimet ve takvada haddi aşanların sonu laubalilik ve gevşeklikdir. Yalnız tahkiki ve şuurlu bir şekilde azimette sebat göstermek bundan beri ve temizdir. İkisini karıştırmamak lazım.

Dinin hep kolaylık ve ruhsat yönünü gösteren bir takım insanların da sonu dinde salabettir, yani dini yorumlarda katı ve hoşgörüsüz olmaya giderler demektir. Salabetli Hanbelilerden bazılarının Haricilik görüşü olan Vehhabiliğe kaymaları buna bir örnektir. Vehhabilik akımında dini metinler çok sert ve kırıcı bir şekilde yorumlanır. Bugün ki El Kaide terör örgütünün temelinde de bu akım tesirlidir. Ama hanefi mezhebi daha hoşgörülü ve ruhsata dayalı hükümlere sahip olması, onların ehl-i sünnet içerisinde en kalabalık ve yaygın mezhep haline getirmiştir.

Yani ifrat tefrite tefritte ifrata gebedir. Aşırılıklar daima zıddına dönüşür, bu kainatın değişmez bir kanunudur. Otobanda çok hızlı giden bir arabanın kaza yaparak durması, yavaş giden bir arabanın da arkadan gelen bir arabanın vurması ile muvakkaten hızlanması kaçınılmazdır. En salabetli ve sebatlı olanı, trafik kurallarına uygun olan hız ile gitmektir. Ehl-i sünnetin hem ehli vasat hem de sağlam ve sebatlı olması bu yüzdendir.

Azimet ve takva Ehl-i sünnetin vasat makamının bir adıdır. Mesela, birisi "**Hiç iftar etmeden otuz gün oruç tutacağım.**" dese en fazla iki ya da üç gün tutar, ondan sonra orucu tamamen tutamaz hale gelir ki, bu bir ifrat salabet örneğidir. Sünnet ölçülerinde diğer birisi iftarla beraber Davudi bir oruç ile senenin yarısını oruçla geçirebilir. Yani salabetin de vasat ve ifratı olabiliyor.

İnsanı hedefe ve istikamete götüren salabet, sünnet ölçüleri içinde gösterilen salabettir; ifrata götüren salabet azimetli salabet değildir.

(1) bk. [Sünuhat](#).